

[Ib Christensen]

den forringede stilling, som de importkonkurrerende erhverv og de eksporterende erhverv har fået, selvfølgelig påvirker beskæftigelsen og konkurrenceevnen negativt. Det er da en svag trost, at den »stærke krone« kan indkøbe såkaldt billigere råvarer, hvis det så også betyder en udsat konkurrencesituation for de importkonkurrerende erhverv.

Derfor mener vi, at det har været en ulyksalighed for dansk økonomi og beskæftigelse at være i denne valutaslange med binding til D-marken, og at det vil blive om muligt endnu værre i fremtiden, også fordi det betyder endnu mindre herredømme for os selv over den økonomiske politik.

Det er jo rigtigt, at hvis man frigiver kronen, eller hvis man foretager en kraftig devaluering, så kan det befrygtes, at der vil komme nogle inflationære virkninger. Men før eller siden kommer sandhedens time, og når man ikke vil lytte til det hverken fra Uafhængige Økonomer eller det økonomiske råds formandskab, der samstemmende har talt til fordel for en realistisk valutapolitik, ja, så kan ens opvågnen blive des brattere. Derfor kan man lige så godt først som sidst indskibe sig i, at der må en anden realisme til på dette felt, også fordi en sådan ændret valutapolitik med forholdsvis hurtig virkning vil rette op på vores betalingsbalance og på beskæftigelsen, de to store problemer, vi har i vores økonomi.

Hr. Kjeld Olesen talte om, at de arbejdsfrie gevinster så ville blive forøget. Ja men dér er der jo metoder at gribe til, som jeg ikke skal trætte tinget med, det er tit nok sagt fra vor side. Men dér går regeringen, som også sagt fra vor side, den modsatte vej ved at nedbringe jordbeskatningen, mens man forøger andre former for beskatning.

Så bliver der talt om nødvendigheden af lønpolitik, og det er jo i realiteten det, der siges, selv om det hedder »indkomstpolitik«. Også dér har regeringens fremkomst og dens program afstedkommet en mistillidssituation i allerhøjeste grad i forhold til lønmodtagerorganisationerne, således at selve regeringens fremkomst og dens program har virket stik modsat med hensyn til tilbageholdenhed i lønkravene, også fordi den ikke opfylder en af de væsentligste forudsætninger for tilbageholdenhed fra lønmodtagerside med krav, nemlig indgreb og stop for de arbejdsfrie gevinster på fast ejendom.

Den politik, der derfor bør føres, er en helt anden end denne prestigebetonede valutapolitik med de umådelige omkostninger for dansk erhvervsliv og beskæftigelse for at holde kronen i D-markens kostbare selskab. Det er en helt anden politik, og det er den politik, som vi i måneder har tilrådet regeringen, uden at den har villet lytte.

Vi kan kun fastslå, at det, der er tale om i forbindelse med EMS-systemet, først og fremmest er to ting. Den første er, at der tages endnu et og i sine konsekvenser meget vidtrækkende skridt i retning af yderligere tab af dansk økonomisk-politisk selvstændighed; det er vi imod. Den anden er, at man i og med at binde sig i EMS-systemet forventelig fortsætter en økonomisk politik med fortsat flerårig og omfattende massearbejdsløshed og erhvervsmæssig afmatning. Ingen af disse ting er nødvendige, hvis man ville have mod til at føre en politik, der slagter de hellige køer: jordspekulation, ejendomsspekulation, EF-politikken osv., men begge ting bliver altså en konsekvens af den økonomiske politik, som SV-regeringen politisk står for, og en konsekvens af EF-politikken.

Derfor må vi sige, at det er på tide, at offentlighedens søgelys også gennem denne debat – hvis den ellers bliver refereret nogetsteds – drages imod de alvorlige konsekvenser for vores økonomiske politik og vores erhvervsmæssige og beskæftigelsesmæssige situation, som EF-politikken også i denne sammenhæng påfører os.

Steen Folke (VS):

Jeg er netop til morgen vendt hjem fra en international konference i Bruxelles – af alle steder – hvor en snes organisationer og partier med tilknytning til det nye venstre har besluttet at samarbejde i en kampagne mod EF op til det direkte valg til EF-Parlamentet i juni. Der er tale om organisationer fra alle EF-landene såvel som fra et par af de nye ansøgerlande.

Vores modstand mod EF skyldes vel at mærke ikke, at vi foretrækker en udvikling i ly bag nationalstaternes skorter. Vi er internationalister. Det, vi har imod EF, er ikke, at det er et forsøg på internationalt samarbejde, men at dette samarbejde foregår helt og holdent på kapitalens betingelser og er vendt imod arbejderklassen.